

kontrol, at pengene fossede ud af statskassen, den statskasse, som finansministeren jo i tide og utide taler om er meget, meget velpolstret. Så kunne man jo sige, at vi måtte diskutere det, men pointen er jo, at det har fungeret, og at det har fungeret godt, uden at der har været den der fantastiske fossen af penge ud af statskassen. Så jeg savner faktisk argumentet for, hvorfor det er så vigtigt at få det med lige nu.

I virkeligheden har vi vel brug for at lave en helt ny teaterlov, fordi der er masser af ting, der skulle repareres på, og så kunne man måske lade den slags ting indgå i den sammenhæng, men at putte det ind her, hvor det jo tilsyneladende kun handler om at sikre, at kommunalreformens kan gennemføres på det kulturpolitiske område, kan jeg simpelt hen ikke forstå. Det synes jeg er dårligt, og jeg synes, at man skulle lytte til den der gode, sunde konservative værdi, at man ikke skal forandre ting, der fungerer godt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Og så bliver det kulturministerens tur til at bestige talerstolen.

Kl. 14.55

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Først vil jeg takke for de, synes jeg, meget konstruktive bemærkninger fra langt de fleste af ordførerne.

Fru Jytte Andersen kom med forskellige kommentarer til abonnementsordningen, til strukturen i hovedstaden og kommenterede i det hele taget hele overliggeren, kan man sige, for teaterudspillet her. Det vil jeg meget gerne kvittere for, og jeg vil gerne indbyde til nogle forhandlinger om det, også på baggrund af de ting, som fru Jytte Andersen sagde, og som jeg lyttede meget opmærksomt til.

Til fru Louise Frevert, som kom med mange positive bemærkninger – og tak for dem – vil jeg sige, at den kommentar, der var til ikrafttrædelsesdato, specielt også for Hovedstadens Teater, lyttede jeg til, og jeg kan godt se den pointe, som fru Louise Frevert kommer med, og som jeg også har hørt fra andre sider, f.eks. også fra teatermiljøet selv, altså at det ligesom bliver for lang tid ude i horisonten med hensyn til et repertoire, med hensyn til teaterchefer osv., hvis man først udpeger en bestyrelse om eksempelvis halvandet år. Så det har jeg noteret mig, og jeg vil prøve at se, om vi kan arbejde videre med, hvorvidt man skal få det til at træde i kraft lidt tidligere. Tak for det gode råd.

Til fru Elsebeth Gerner Nielsen: Der er mange ting, jeg sympatiserer med hos fru Elsebeth Gerner Nielsen også i kulturpolitikken, nok egentlig ret meget, men lige netop det her udspil er jeg ikke så begejstret for. Jeg synes nemlig, det er udtryk for en manglende tiltro til, at lokale kræfter kan få nogle aktiviteter til at spire, til at opstå i samarbejde med de kommunale myndigheder.

Hvis denne her model blev implementeret, så tror jeg, at jeg næsten heroppefra kunne give en garanti for, at langt de fleste kommuner ville stoppe deres tilskud til egnsteater. Det vil sige, at man ville mangle den lokale blomst i det lokale miljø. De ville selvfølgelig ikke føle sig hensat til, at de skal høre under et regionsteater i Odense, Århus, Aalborg og måske Vordingborg som foreslået af fru Elsebeth Gerner Nielsen. Så det er ikke en model, som jeg synes særlig godt om.

Andre af tingene vil vi selvfølgelig overveje at kigge på. Vi synes selv, vi har præsenteret et gennemtænkt udspil her, som sikrer en afklaring af de problemer, der igennem nærmest en menneskealder har været i hovedstaden. Det er også derfor, det udspil er blevet så positivt modtaget. Fru Ellen Trane Nørby var jo inde på det helt rigtige, nemlig at teatermiljøet jo er glad for det her udspil, og staten har også påtaget sig et større ansvar for egnsteatrene end tidligere. Vi har nemlig gjort det, at vi også har overtaget amternes tilskud til egnsteatrene, de tilskud har vi fra statens side taget og vil flytte dem ud til egnsteatrene.

Miljøet er positivt over for det her, fordi vi får sikret opgavefordelingen. Hovedstadens Teater laver vi en konstruktion med, som forhåbentlig volumenmæssigt og kvalitetsmæssigt vil være så slagkraftig, at vi ligesom i Stockholm og andre store byer kan opleve, at der er to store teatre, der kan konkurrere med hinanden på kvalitet. Hovedstadens Teater skal være en slags med- og modspiller til Det Kongelige Teater, samtidig med at vi stadig væk har talentmassen og det eksperimenterende både i de små storbyscener, i egnsteatrene og i de forskellige scener, vi har rundt omkring.

Så gør vi landsdelsscenerne til nationale scener, ja, men stadig væk lokalt forankrede. Det skulle jeg hilse og sige, at det er de meget begejstrede for, rigtig meget begejstrede for, fordi vi kan sikre en koordinering. Vi har allerede for 10 dage siden set det første eksempel på den koordinering, hvor de tre teaterchefer på de tre provinsteatre har slået sig sammen om forskellige initiativer; flot, rigtigt set, godt arbejde.